Lietas arhīva Nr. AA43-0015-18/12
ECLI:LV:ADAT:2018:0116.A420418313.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2018.gada 16.janvārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis referents Kaspars Berķis,
tiesneši Māris Birzgalis un Lauma Paegļkalna

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2013.gada 6.jūnija lēmuma Nr.22.10/L-14389 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk - Dienests) Nodokļu kontroles pārvalde veica /pers. A/ iedzīvotāju ienākuma nodokļa (turpmāk - IIN) auditu par 2010. un 2011.gadu, kā rezultātā 2013.gada 18.martā pieņēma lēmumu Nr.23.12/L-257, ar kuru papildus aprēķināja IIN 72 028,21 Ls, soda naudu 21 608,47 Ls un nokavējuma naudu 20 991,59 Ls, kā arī samazināja IIN par 303,78 Ls. Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septīto daļu pieteicējam aprēķinātā IIN soda nauda tika samazināta un noteikta nomaksai budžetā 50 % apmērā, proti, 10 804,24 Ls (21 608,47 Ls x 50 %).

[2] Nepiekrītot minētajam lēmumam, pieteicējs to apstrīdēja Dienesta ģenerāldirektoram. Ar Dienesta ģenerāldirektora 2013.gada 6.jūnija lēmumu Nr.22.10/L-14389 (turpmāk - Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts. Lēmumā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[2.1] Pieteicējam auditējamajā periodā ir pārskaitīta nauda no kompānijas „Rockwell Import LLP" (turpmāk - *Rockwell)* 274 93,56 Ls un no kompānijas „Huntingdon Investments Limited" (turpmāk – *Huntingdon)* 2108,42 Ls apmērā. Pieteicējs ir norādījis, ka saņemtie naudas līdzekļi ir aizdevums. Taču audita laikā lietā nav gūts apstiprinājums, ka 2010.gadā saņemtie naudas līdzekļi no *Rockwell* 274 093,56 Ls un no *Huntingdon* 2108,42 Ls apmērā ir saistīti ar aizdevuma saņemšanu. Pieteicēja norādītais, ka 2010.gadā no kompānijas „Alphard Financial Corp" (turpmāk - *Alphard*) (naudas līdzekļus pārskaita *Rockwell*) ir saņēmis aizdevumu, ko ir pārskaitījusi *Rockwell,* un aizdevums 2013.gadā saskaņā ar cesijas līgumu ir atdots /pers. B/, izriet vienīgi no paša pieteicēja paskaidrojumiem, kuros sniegtā informācija nav apstiprināta ar citiem objektīviem pierādījumiem.

Pieteicēja iesniegtie pierādījumi par darījumu ar *Alphard* un kompāniju *Rockwell* satur pretrunīgu informāciju un nav pietiekoši, lai gūtu apliecinājumu par darījuma faktisko esamību.

[2.2] Attiecībā par saņemtajiem naudas līdzekļiem no *Huntingdon* pieteicējs ne audita, ne apstrīdēšanas laikā nav sniedzis informāciju par veiktajiem darījumiem ar šo kompāniju, kā arī nav iesniedzis dokumentārus pierādījumus tam, ka konkrētais pārskaitījums būtu uzskatāms par aizdevumu.

[2.3] Līdz ar to pieteicēja saņemtie naudas līdzekļi no *Rockwell* un *Huntingdon* ir atzīstami par tādiem, kas apliekami ar IIN saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8.panta trešās daļas 21.punktu.

[2.4] Pieteicējs ir atsavinājis arī sev piederošās 990/304122 domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese A/, ar kadastra Nr./numurs A/, kurā ietilpst lietošanā neizbūvēta telpa Nr.035 - dzīvoklis 99 kvadrātmetru platībā (turpmāk - Dzīvoklis) par 62 760,40 Ls. Dienests konstatē, ka nekustamā īpašuma iegādes vērtība un ar to saistīto izdevumu vērtība ir 61 322,40 Ls apmērā. Dienests audita gaitā nav guvis apstiprinājumu, ka konkrētajā dzīvoklī ir veikti iekšējie celtniecības apdares darbi, tādēļ pieteicēja norādītie izdevumi 8854,49 Ls apmērā nav atzīstami kā izdevumi, kas ņemami vērā, aprēķinot kapitāla pieaugumu no dzīvokļa atsavināšanas darījuma. Līdz ar to pieteicējam veidojas ar IIN apliekams ienākums no nekustamā īpašuma atsavināšanas 1438 Ls apmērā un nomaksai budžetā nosakāms IIN 215,70 Ls, kā arī soda nauda 64,71 Ls un nokavējuma nauda 58,24 Ls apmērā.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2013.gada 5.jūlijā saņemts pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[3.1] No kompānijām *Rockwell* un *Huntingdon* saņemtie naudas līdzekļi nav uzskatāmi par pieteicēja ienākumiem. Ar ienākumiem likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" (turpmāk - IIN likums) izpratnē tiek saprasti tādi

fiziskās personas ienākumi, kuri naudas pieauguma veidā vai kapitāla vērtības pieauguma veidā paliek fiziskās personas nedalītā īpašumā. Par ienākumiem netiek uzskatīti tādi naudas līdzekļi, kuri, kaut arī nonākuši fiziskās personas lietošanā, ir jāatdod. Šādā gadījumā neveidojas ar nodokli apliekamais objekts, jo IIN likuma 1.pants šādu ienākumu veidu nemaz neparedz.

[3.2] Attiecībā par naudas līdzekļiem 274 093,56 Ls (390 000 *euro)* apmērā, kas saņemti no *Rockwell*, pieteicējs var paskaidrot, ka 2010.gada 1.augustā tika noslēgts aizdevuma līgums ar *Alphard* par aizdevuma 390 000 *euro* izsniegšanu. Aizdevuma līguma 2.1.punktā tika pielīgts, ka *Alphard* izsniegs aizdevumu pati vai ar tās izraudzītu trešo personu starpniecību. No audita laikā iesniegtajiem dokumentiem ir redzams, ka, atbildot uz pieteicēja aizdevuma izsniegšanas pieprasījumiem, *Alphard* ar saviem 2010.gada 15.marta paziņojumiem ir darījusi zināmu, ka naudas līdzekļus uz pieteicēja bankas kontiem pārskaitīs *Rockwell*.

Dienests neapstrīd, ka *Rockwell* ir veikusi naudas ieskaitījumus pieteicēja bankas kontos kopumā 390 000 *euro* apmērā.

Gan no *Alphard* 2010.gada 15.marta paziņojumiem, gan arī no bankas izdrukām par naudas līdzekļu ieskaitīšanu ir redzams, ka naudas līdzekļi ir ieskaitīti, „pamatojoties uz 12.03.2010 cesijas līgumu". Ar 2010.gada 12.marta cesijas līgumu *Alphard* ir cedējusi *Rockwell* visus prasījumus, kas nodibināsies ar aizdevuma izsniegšanas brīdi pēc 2010.gada 1.februāra aizdevuma līguma. Pieteicējs nekad nav bijis *Alphard* un *Rockwell* savstarpējo darījumu dalībnieks, līdz ar to viņa rīcībā nav un arī nevar būt nekādu dokumentu par minēto cesiju.

Pieteicējs sākotnēji par savu kreditoru uzskatīja *Alphard,* nevis *Rockwell.* Turklāt, ņemot vērā, ka aizdevuma termiņš saskaņā ar aizdevuma līguma 1.3.punktu bija noteikts līdz 2025.gada 31.decembrim, tad ir loģiski izskaidrojams, kādēļ pieteicējam šo jautājumu precizēšana līdz audita uzsākšanai nebija aktuāla. Tikai aktualizējoties šiem jautājumiem audita laikā, noskaidrojās, ka pieteicēja kreditors vairs nav *Alphard,* bet gan *Rockwell* cesionārs Krievijas Federācijas pilsonis /pers. B/, par ko pieteicējs nekavējoties informēja Dienestu.

Lai arī kura no kompānijām būtu pieteicēja kreditors, pieteicēja kā parādnieka stāvoklis no tā nemainītos, jo viņam tāpat šie naudas līdzekļi būtu jāatgriež atpakaļ, no parādnieka viedokļa nav izšķirošas nozīmes apstāklim, pret kuru no iesaistītajām personām šis parāds būtu kārtojams.

[3.3] *Rockwell* un /pers. B/ prasījuma pamats bija sīki izskaidrots Sākotnējā lēmuma apstrīdēšanas iesniegumā, kuru Dienests vien sev zināmu iemeslu dēļ nav vēlējies saprast. Izskaidrojot *Rockwell* cesionāra /pers. B/ prasījuma pamatu, pieteicējs vērš tiesas uzmanību uz turpmāko.

[3.3.1] Kompānijai *Rockwell* pieteicēja un *Alphard* noslēgtā 2010.gada 1.februāra aizdevuma līguma nosacījumi nebija saistoši, un faktiski *Rockwell* naudas līdzekļi atradās pie pieteicēja bez jebkāda tiesiskā pamata. Tādējādi *Rockwell* bija tiesības atprasīt pieteicējam pārskaitītos naudas līdzekļus pilnā apmērā. Dienestam gan līdz audita noslēgumam, gan arī atsevišķi ar 2013.gada 9.maija iesniegumu tika iesniegti visi dokumenti un to notariāli apliecināti tulkojumi latviešu valodā, kas apliecina, ka *Rockwell,* kuru uz pilnvaras pamata pārstāvēja /pers. B/, ar 2010.gada 3.oktobra cesijas līgumu Nr. 1-10/2010 ir cedējusi savus prasījumus pret pieteicēju par naudas līdzekļu 390 000 *euro* apmērā atprasīšanu /pers. B/. Turklāt /pers. B/ ar savu 2013.gada 20.februāra pretenziju arī pieprasīja pieteicējam nekavējoties veikt naudas līdzekļu atmaksu 390 000 *euro* apmērā uz pretenzijā norādīto /pers. B/ bankas kontu.

[3.3.2] Ņemot vērā minēto, kā arī lai novērstu no sevis jebkādu tiesvedības risku ar *Rockwell* cesionāru /pers. B/, pieteicējs 2013.gada 19.aprīlī Maskavā (Krievijas Federācijā) noslēdza ar viņu vienošanos par *Rockwell* pārskaitīto naudas līdzekļu atmaksu. Visi *Rockwell* naudas līdzekļi 390 000 *euro* apmērā, kas 2010.gadā tika ieskaitīti pieteicēja bankas kontos, tika atmaksāti /pers. B/ 2013.gada 25.aprīlī. Pieteicējs kopā ar apstrīdēšanas iesniegumu iesniedza Dienestam arī attiecīgo maksājuma uzdevuma oriģinālu. Līdz ar to pie pieteicēja vairs neatrodas *Rockwell* naudas līdzekļi, kurus kā pieteicēja ieņēmumus būtu pamats aplikt ar IIN.

[3.3.3] Pieteicējam nav saprotams, Lēmumā arī nav norādīts nekāds pamats, kas ļautu Dienestam uzskatīt, ka pieteicēja iesniegtais maksājuma uzdevuma oriģināls nevar kalpot par pierādījumu naudas līdzekļu atmaksas faktam. Dienests sev nepieciešamās informācijas apliecinājumu varēja saņemt arī no AS „DnB banka", izdarot attiecīgu pieprasījumu, vai arī informēt pieteicēju, ka šāds pierādījums nav pietiekams.

[3.3.4] Ņemot vērā iepriekš minēto, ka *Rockwell* naudas līdzekļi atradās pie pieteicēja bez jebkāda tiesiska pamata, *Rockwell* cesionārs /pers. B/ savu prasījumu pret pieteicēju izvirzīja, pamatojoties uz Civillikuma 2389.pantu. Līdz ar to pieteicējs pat gribēdams nevarētu iesniegt kādus dokumentus, kas pamatotu kāda darījuma esamību starp viņu un *Rockwell*, jo šāda darījuma vienkārši nav bijis. Tieši šāda darījuma neesamība arī ir bijusi par pamatu *Rockwell* cesionāram /pers. B/ atprasīt šos naudas līdzekļus no pieteicēja pilnā apmērā.

[3.3.5] Pieteicējam nav izprotams, kāda nozīme attiecībā uz pieteicēja audita lietu ir apstāklim, ka /pers. B/ savus prasījumus pret pieteicēju ir realizējis tikai 2013.gadā.

Pieteicējs jau savā apstrīdēšanas iesniegumā norādīja, ka, sazinoties ar viņam zināmo *Alphard* pārstāvi, viņam tika paskaidrots, ka kompānijai *Alphard* pret viņu nekādu prasījumu nav un lai viņš sazinās ar faktiskā naudas aizdevēja *Rockwell* pārstāvi /pers. B/. Tieši sazinoties ar /pers. B/, pieteicējs uzzināja, ka prasījumu par naudas līdzekļu atmaksu uz cesijas līguma pamata ir pārņēmis /pers. B/.

[3.4] Par naudas līdzekļiem, kas tika saņemti no *Huntingdon,* pieteicējs paskaidro, ka tie tika ieskaitīti pieteicēja kontā saskaņā ar aizdevuma līgumu.

Šie naudas līdzekļi ir uzskatāmi par tādiem, kurus pieteicējam būs jāatdod, līdz ar to arī šajā gadījumā Dienests ir nepamatoti secinājis, ka no *Huntingdon* saņemtie naudas līdzekļi ir uzskatāmi par citiem ienākumiem, kuri ir apliekami ar

IIN.

Tādēļ nav nozīmes apstāklim, ka pieteicēja rīcībā nav saglabājies aizdevuma līgums, jo aizdevums ir reāllīgums, kurš nodibinās ar naudas iedošanas brīdi. Ņemot vērā, ka no bankas pārskaitījuma ir skaidri redzams, ka ir iedots aizdevums, tad nav arī nekāda pamata apšaubīt aizdevuma pastāvēšanu.

[3.5] Pieteicējs arī uzskata, ka, aprēķinot nekustamā īpašuma iegādes un izveides vērtību, Dienests nepamatoti nav ņēmis vērā pieteicēja izdevumus 8854,49 Ls apmērā, kas tika ieguldīti Dzīvokļa iekšējās apdares veikšanai 2006.gadā, kā rezultātā Dienests ir nepamatoti uzrēķinājis pieteicējam IIN.

[4] Administratīvā rajona tiesa ar 2015.gada 31.jūlija spriedumu daļēji apmierināja pieteicēja pieteikumu un atcēla Lēmumu daļā par pieteicējam noteikto IIN 215,70 Ls apmērā, kā arī saistībā ar to noteikto soda naudu 64,71 Ls un nokavējuma naudu 58,24 Ls apmērā. Pārējā daļā pieteikumu noraidīja.

Spriedums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[4.1] Lietā ir strīds par to, vai pieteicēja saņemtie naudas līdzekļi no *Rockwell* un *Huntingdon* ir atzīstami par tādiem, kas apliekami ar IIN; vai pieteicēja norādītie izdevumi 8854,49 Ls apmērā saistīti ar ieguldījumiem atsavinātajā nekustamajā īpašumā.

[4.2] Attiecībā par pieteicēja darījumiem ar *Rockwell* tiesa konstatē, ka pieteicējs 2010.gada 17. un 18.martā saņēma pārskaitījumus no *Rockwell* attiecīgi 190 000 *euro* un 200 000 *euro* apmērā. Maksājumu dokumentos kā maksājuma mērķis norādīts - saskaņā ar 2010.gada 12.marta cesijas līgumu. Lietā ir aizdevuma līgums, kas datēts ar 2010.gada 1.februāri un kurā kā noslēgšanas vieta norādīta Maskava, noslēgts starp pieteicēju un *Alphard*. Saskaņā ar šo līgumu *Alphard* piešķir pieteicējam aizdevumu 390 000 *euro* apmērā pieteicēja privātiem nolūkiem un ieguldījumiem; aizdevums tiek piešķirts ar atmaksas termiņu līdz 2025.gada 31.decembrim; aizdevumam netiek piemēroti procenti. Minēto līgumu *Alphard* vārdā parakstījis /pers. C/.

Lietā ir iesniegts arī 2010.gada 3.oktobra cesijas līgums Nr.1-10/2010, noslēgts starp *Rockwell* un /pers. B/, kurš paredz, ka /pers. B/ pieņem *Rockwell* piederošās prasījuma tiesības, kas izriet no 2010.gada 16. un 18.marta *Rockwell* veiktajiem pārskaitījumiem pieteicējam kopsummā 390 000 *euro* apmērā. Līgumu *Rockwell* vārdā parakstījis /pers. B/. Lietā ir arī 2013.gada 19.aprīļa vienošanās Nr.1/04-2013 starp pieteicēju un /pers. B/, kas paredz, ka pieteicējam līdz 2013.gada 28.aprīlim jāatdod /pers. B/ 2010.gadā no *Rockwell* pārskaitītos naudas līdzekļus 390 000 *euro* apmērā.

No lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicējs 2013.gada 25.aprīlī pārskaitījis /pers. B/ 390 000 *euro*. Maksājuma dokumentā kā maksājuma mērķis norādīta 2013.gada 19.aprīļa vienošanās Nr.1/04-2013.

[4.3] Izvērtējusi lietas apstākļus to kopsakarā, tiesa uzskata, ka pieteicējs nav iesniedzis lietā pierādījumus, kas apliecinātu, ka 2010.gadā no *Rockwell* pārskaitītie naudas līdzekļi atbilst tādiem ienākuma veidiem, kas atbilstoši tiesību normām ir ar IIN neapliekami ienākumi.

Tiesvedības laikā tiesa aicināja pieteicēju izmantot savas tiesības personīgi sniegt paskaidrojumus par darījumu faktiskajiem apstākļiem, taču pieteicējs šo iespēju neizmantoja. Savukārt Dienestā pieteicējs sniedzis turpmāk minēta rakstura paskaidrojumus.

[4.3.1] Atbildot uz Dienesta lūgumu par informācijas sniegšanu, 2012.gada 31.jūlija vēstulē (vēl pirms audita veikšanas) pieteicējs norādījis, ka viņam starptautisku biznesa kontaktu laikā bija izveidojušās labas partnerattiecības ar *Alphard* un /pers. C/. Pamatojoties uz iepriekšēju veiksmīgu sadarbību, tika panākta vienošanās par investīciju veikšanu Latvijā, un 2010.gadā ar *Alphard* tika noslēgts aizdevuma līgums un piešķirta līgumā atrunātā naudas summa, kuras ieskaitīšanu pieteicēja kontos veica *Rockwell* (*lietas 1.sējuma 174.-175.lapa*).

[4.3.2] Pieteicējs 2012.gada 19.decembrī rakstiski sniedzis informāciju, ka līgums ar *Alphard,* kuru pārstāvējis /pers. C/, bijis klasisks kreditēšanas līgums. *Alphard* uzņēmās saistības pati vai ar tās izraudzītu trešo personu starpniecību. Pieprasījumi par aizdevuma izsniegšanu tika sastādīti 2010.gada 12.martā, un *Alphard* ar 2010.gada 15.marta paziņojumiem darīja zināmu, ka aizdevuma līguma izpildei ir dots rīkojums *Rockwell,* kas arī tika izpildīts. Pieteicējs akcentējis, ka jebkuras personas saistības var izpildīt trešā persona, ja vien tās nav saistītas ar saistītā personīgu darbību, līdz ar to arī *Alphard* bija tiesīga pielīgt sev līgumā tādas tiesības un vēlāk paziņot pieteicējam, ka aizdevuma izsniegšanu 2010.gada 1.februāra līguma izpildei veiks *Rockwell.*

[4.3.3] 2013.gada 26.februārī pieteicējs paskaidrojis, ka jautājumā par aizdevuma atmaksu viņam zināmais *Alphard* pārstāvis [acīmredzot domāts /pers. C/, jo pieteicējs uz citiem viņam zināmiem *Alphard* pārstāvjiem nav norādījis] viņam paskaidrojis, ka šo kompāniju vairs nepārstāvot, un ieteicis pieteicējam sazināties ar faktisko naudas aizdevēju *Rockwell.* Sazinoties ar *Rockwell* pārstāvi /pers. B/, noskaidrojies, ka *Alphard* un *Rockwell* starpā vairs nepastāvot darījums, kura ietvaros *Alphard* varētu atprasīt no pieteicēja aizdevuma atmaksu, līdz ar to naudas līdzekļi būtu atgriežami *Rockwell.* Tajā pašā laikā /pers. B/ informējis pieteicēju, ka viņš ir pārņēmis *Rockwell* prasījumus un 2013.gada 20.februārī ir iesniedzis pieteicējam oficiālu pretenziju par naudas atmaksu, pamatojoties uz to, ka šie naudas līdzekļi atrodoties pie pieteicēja bez tiesiska pamata. Pieteicējs norādījis, ka, ievērojot minēto, visticamāk, saņemtie naudas līdzekļi būšot jāatmaksā *Rockwell* cesionāram /pers. B/.

[4.3.4] Pieteicējs 2013.gada 11.martā sniedzis rakstveida paskaidrojumu, kurā norādījis, ka Dienests nav apstrīdējis faktu, ka starp pieteicēju un /pers. C/ pastāvējusi savstarpēja sadarbība, tai skaitā /pers. C/ privāti aizdevis pieteicējam ievērojamas naudas summas, kuras pieteicējs ir pilnā mērā atmaksājis. Līdz ar to nav pamata apšaubīt faktu, ka aizdevuma līgums ar *Alphard,* kuru pārstāvējis /pers. C/, 2010.gada 1.februārī tiešām ir bijis noslēgts.

Gan no *Alphard* 2010.gada 15.marta paziņojumiem, gan no bankas izdrukām ir redzams, ka naudas līdzekļu

ieskaitīšanas pamatojums ir 2010.gada 12.marta cesijas līgums. Ja saskaņā ar līgumu *Alphard* pati naudu neaizdod, bet uzdod to izdarīt trešajai personai, tad ir tikai loģiski, ka *Alphard* šai trešajai personai cedē prasījumus, kas ar naudas aizdošanas brīdi izrietētu no 2010.gada 1.februāra līguma pret pieteicēju. Tas izskaidro arī to, kādēļ *Alphard* vairs neuzskata pieteicēju par savu parādnieku, jo *Alphard* reāli naudas līdzekļus pieteicējam nav aizdevusi.

Tā kā pieteicējs nav bijis 2010.gada 12.marta cesijas līguma dalībnieks, tad ir loģiski izskaidrojams, kādēļ sākotnēji viņš par savu kreditoru uzskatīja *Alphard*. Pieteicējam netika izsniegts ne 2010.gada 12.marta cesijas līgums, ne arī paziņojums par cesiju. Ņemot vērā aizdevuma atmaksas ilgo termiņu, ir saprotams, ka pieteicējam šo jautājumu precizēšana līdz auditam nebija aktuāla. Tikai aktualizējoties šiem jautājumiem, noskaidrojies, ka pieteicēja kreditors vairs nav *Alphard,* bet gan *Rockwell* cesionārs /pers. B/, kurš ar savu 2013.gada 20.februāra pretenziju pieprasījis pieteicējam nekavējoties veikt naudas līdzekļu atmaksu.

[4.4] Lietā pieteicēja pilnvarotais pārstāvis ir iesniedzis /pers. B/ notariāli apliecinātu paskaidrojumu. /pers. B/ ir norādījis, ka ar pieteicēju bijis pazīstams sen, ir bijusi veiksmīga komerciāla sadarbība. 2010.gada sākumā /pers. A/ informējis par uzsāktu biznesa projektu – skaidu granulu rūpnīcas izveidi Latvijā. Šā projekta attīstībai /pers. A/ bijuši nepieciešami finanšu līdzekļi. Sākotnēji bija paredzēts, ka nepieciešamos finanšu līdzekļus izsniegs *Alphard*. Taču *Alphard* līdzekļus neaizdeva, jo projekta finansēšanu pārņēma /pers. B/ pārstāvētā *Rockwell*, kas divos maksājumos pārskaitīja pieteicējam kopsummā 390 000 *euro*. Nekādi dokumenti starp pieteicēju un *Rockwell* netika parakstīti, jo tika uzskatīts, ka *Rockwell* uz cesijas pamata ir pārņēmusi 2010.gada 1.februārī noslēgto aizdevuma līgumu [starp pieteicēju un *Alphard*]. 2013.gada sākumā pieteicējs vērsies pie /pers. B/ ar lūgumu izsniegt dokumentu kopijas, kas apliecinātu *Rockwell* veiktu naudas līdzekļu izsniegšanu pieteicējam. Tad arī noskaidrojies, ka, tā kā *Alphard* nav aizdevusi naudas līdzekļus pieteicējam, tad *Alphard* arī nevar būt prasījuma tiesību pret viņu, kuras varētu tikt nodotas *Rockwell* uz cesijas pamata. Tajā pašā laikā *Rockwell* bez jebkādu dokumentu parakstīšanas bija pārskaitījusi naudu pieteicējam, tādējādi izveidojoties juridiskai situācijai, ka nauda pieteicēja rīcībā nonākusi bez juridiski nodibināta pamata un tādējādi jāatmaksā jebkurā brīdī. /pers. B/ paskaidrojis, ka saskaņā ar 2010.gada 3.oktobra līgumu pārņēmis visus *Rockwell* prasījumus, līdz ar to viņš kā *Rockwell* prasījumu pārņēmējs ar 2013.gada 20.februāra pretenziju prasījis pieteicējam minēto naudas līdzekļu atmaksu. 2013.gada aprīlī /pers. B/ un pieteicējs vienojušies par naudas līdzekļu atmaksu, un šī vienošanās tikusi pilnībā izpildīta.

[4.5] Tiesa uzskata, ka paša pieteicēja Dienestam un tiesai sniegtā informācija ir nepilnīga un pretrunīga, līdz ar to tiesas ieskatā tā nav ticama un nav pārliecinoša. Pie šāda secinājuma tiesa nonāk, izvērtējot pieteicēja sniegto informāciju ar citiem lietā konstatētajiem apstākļiem.

No pieteicēja sniegto paskaidrojumu satura, skatot tos kopsakarā, vērojama tendence, ka pieteicējs nav varējis uzreiz sniegt izsmeļošas atbildes uz auditu interesējošiem jautājumiem. Pieteicējs vairākkārt sniedzis paskaidrojumus ar zināmu laika nobīdi, papildinot tos ar atsevišķām detaļām. Tas savukārt netieši norāda, ka pieteicējs ir ieinteresēts neatklāt visus viņam zināmos patiesos notikumu apstākļus.

Kā izriet no pieteicēja skaidrojumiem par naudas aizdevumu, viņš sākotnēji bija vienojies ar /pers. C/. No lietā esošajām pieteicēja norēķinu kontu izdrukām tiesai iespējams pārliecināties, ka pieteicējs un /pers. C/ vairākkārtēji viens otram pārskaitījuši dažādas naudas summas dažu simtu un tūkstošu latu apmērā. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt, ka pieteicējs un /pers. C/ ir bijuši savstarpēji pazīstami un ka viņu starpā varēja būt darījumu attiecības.

Taču tiesa konstatēja, ka /pers. C/ neko nav varējis paskaidrot ne par kompāniju *Alphard,* kuras pilnvarotā personā viņš it kā ir bijis, ne par *Alphard* noslēgto aizdevuma līgumu ar pieteicēju. Tiesa neredz saprātīgu skaidrojumu šim apstāklim. Aizdevuma līguma summa - 390 000 *euro* - nav tāda, ko varētu neatcerēties vai uzskatīt par nebūtisku pat ļoti situēta persona.

Aizdevuma līgumā ietvertie nosacījumi - aizdevuma atdošanas termiņš, ilgāks par 15 gadiem, turklāt nepiemērojot nekādus procentu maksājumus, kā arī ņemot vērā aizdevuma ievērojamo apmēru, neliecina par parastu biznesa praksi. Tas varētu liecināt par īpašām personiskām saitēm un īpašu uzticēšanos starp darījuma pusēm vai, vēl ticamāk, nolūku slēpt patieso šā darījuma jēgu.

[4.6] Kā izriet no /pers. B/ notariāli apliecinātā paskaidrojuma satura, tad viņa iesaiste šajā darījumā notikusi jau pašā sākumā, proti, jau 2010.gada sākumā viņam bija kļuvis zināms par pieteicēja plāniem izveidot skaidu granulu ražošanas rūpnīcu un tam nepieciešamo finanšu līdzekļu piesaisti. Taču no pieteicēja paskaidrojumiem tas neizriet. Pieteicējs nebija norādījis uz /pers. B/ iesaisti šā darījuma norises sākumposmā.

Tiesas ieskatā iepriekš minētais kopsakarā ar /pers. C/ paskaidroto netieši norāda uz to, ka Dienesta audita laikā /pers. C/ paskaidrojumā minētie fakti nostādīja pieteicēju situācijā, ka darījuma norises apstākļu izskaidrojumam bija nepieciešams sniegt citādu interpretāciju, to saskaņojot ar /pers. B/. Ņemot vērā minēto un to, ka tiesai nav zināmi apstākļi, kādos ticis sastādīts /pers. B/ parakstītā paskaidrojuma saturs, tiesai ir pamats apšaubīt šajā paskaidrojumā norādīto faktu ticamību.

Tiesas šaubas pastiprina arī tas, ka /pers. B/ nav sniedzis nekādas norādes par /pers. C/ lomu šajā darījumā. Ja *Alphard* devis norādījumu *Rockwell* veikt pārskaitījumus pieteicējam, tad *Alphard* pilnvarotajai personai /pers. C/ tas būtu bijis jāpaziņo *Rockwell* pilnvarotajai personai /pers. B/, respektīvi, būtu bijis jānotiek komunikācijai starp /pers. C/ un /pers. B/, vēl jo vairāk tādēļ, ka starp *Alphard* un *Rockwell* 2010.gada 12.martā it kā esot bijis noslēgts cesijas līgums. /pers. B/ paskaidrojumos nav norādīts, kā notikusi komunikācija ar /pers. C/, kā tikusi panākta vienošanās par cesijas līguma nosacījumiem starp *Alphard* un *Rockwell,* kāda iemesla dēļ *Rockwell* veikusi pārskaitījumus pieteicējam bez attiecīga līguma noslēgšanas ar pieteicēju, ja vēlāk pats bijušais *Rockwell* pilnvarotais pārstāvis un turpmāk arī tās cesionārs /pers. B/ uzstājis, ka naudas pārskaitīšanai neesot bijis tiesiska pamata.

[4.7] Tiesai šķiet nozīmīgs arī apstāklis, ka /pers. B/ nav sniedzis ziņas, kādēļ viņš pieprasīja pieteicējam atmaksāt pārskaitīto summu nekavējoties, jo ir pašsaprotami, ka tik ievērojamas naudas summas nekavējoša atmaksāšana varētu radīt uzņēmējam sarežģījumus. Arī pieteicējs nav norādījis, kādēļ uzreiz piekritis visas summas nekavējošai atmaksai. Ja jau /pers. B/ no paša sākuma bija zinājis par šā aizdevuma mērķi, pieteicējs un /pers. B/ bijuši savstarpēji pazīstami kā veiksmīgu komerciālu projektu īstenotāji, tad nav saprotams, kas būtu liedzis pieteicējam un /pers. B/ vienoties par notikušā fakta - *Rockwell* veiktā naudas pārskaitījuma - atbilstošu juridisku noformējumu. Tā vietā pieteicējs, saprātīgi vērtējot - pretēji savām interesēm, pastāv uz pretrunīgi vērtējama uzskata, ka *Rockwell* viņam ieskaitījis naudas līdzekļus bez tiesiska pamata, tai pašā laikā norādot, ka tas nav noticis kļūdas dēļ. Turklāt /pers. B/ jau 2010.gada 3.oktobrī informējis pieteicēju par prasījumu cesiju. Tiesai nav skaidrs, un to nav paskaidrojis nedz /pers. B/, nedz pats pieteicējs, kādēļ tad tikai 2013.gadā, nevis uzreiz, /pers. B/ atprasījis *Rockwell* pārskaitīto naudas summu, turklāt lūdzis to darīt nekavējoši.

[4.8] Tiesai šķiet apšaubāms pieteicēja norādītais, ka pieteicējs neko neesot zinājis par 2010.gada 12.marta cesijas līgumu. Atsauce uz minēto cesijas līgumu norādīta gan bankas maksājumu mērķa uzdevumā, gan *Alphard* 2010.gada 15.marta paziņojumos pieteicējam, par kuriem pieteicējs nav norādījis, ka nebūtu tos saņēmis, līdz ar to nav saprātīga izskaidrojuma, kādēļ pieteicējs nav centies noskaidrot, par kādu cesijas līgumu konkrētajā gadījumā ir bijusi runa un kādā veidā šis cesijas līgums varētu ietekmēt pieteicēja intereses.

[4.9] Ar *Alphard* noslēgtā aizdevuma līguma 1.2.apakšpunkts paredz tā izlietojumu aizņēmēja „privātiem nolūkiem un ieguldījumiem", tos nekonkretizējot. Pieteicējs sākotnēji nav norādījis konkrētu mērķi, kam būtu bijis paredzēts aizdevums. Pieteicēja 2012.gada 31.jūlija paskaidrojumā norādīts, ka ar /pers. C/ bijusi panākta vienošanās par investīciju veikšanu Latvijā, kā rezultātā noslēgts aizdevuma līgums ar *Alphard*. Taču šāda interpretācija ir visai nosacīta, jo aizdevums privātpersonai nav investīcijas šā vārda ekonomiskajā izpratnē, pat ja šī privātpersona šos līdzekļus tālāk iegulda komercdarbībā. Minētajā paskaidrojumā norādīts visai nekonkrēts aizdevuma izlietojuma mērķu uzskaitījums - „ieguldījumu veikšana uzņēmējdarbībā: uzņēmumu kapitālā, apgrozāmo līdzekļu papildināšanai, kā arī finanšu ieguldījumi: uzņēmumu akcijās vai vērtspapīros, valstu obligācijās, komercbanku depozītos vai ieguldījumu fondos." Arī turpmākajos paskaidrojumos pieteicējs aizdevuma izlietošanas mērķi nav konkretizējis.

Ņemot vērā pieteicēja sākotnējo skaidrojumu, tiesai šķiet šaubīga aizdevuma darījuma ar tik izdevīgiem nosacījumiem nozīme. Piemēram, pieteicējs, saņēmis bezprocentu aizdevumu, būtu varējis veikt ieguldījumus komercbanku depozītos un gūt sev attiecīgu peļņu, bet pēc 15 gadiem atgrieztu tādu pašu naudas summu, ko būtu saņēmis, - tiesas ieskatā ir acīmredzams, ka kompānijai *Alphard* no šāda darījuma nebūtu nekāda izdevīguma.

Tikai 2014.gada 30.aprīļa tiesas sēdē, pieteicēja pārstāvim sniedzot paskaidrojumu lietā, izskanēja fakts, ka aizdevuma mērķis bijis granulu ražošanas rūpnīcas izveidošana.

[4.10] Tiesas šaubas par darījumu patieso nozīmi īpaši pastiprina tas, ka lietā nav nekādu norāžu par naudas līdzekļu, ko *Rockwell* pārskaitīja pieteicējam, izcelsmi. *Rockwell* saimnieciskās darbības rādītāji bijuši niecīgi. Nav saprotams, kā *Rockwell* rīcībā nonāca tik ievērojama summa, lai pārskaitītu to pieteicējam.

Publiski pieejamā informācija par *Rockwell* dibinātāju – komercsabiedrību „Ireland & Overseas Acquisitions ltd." (turpmāk – *Ireland*) un „Milltown Corporate Services ltd." (turpmāk – *Milltown*) - amatpersonām /pers. D/ un /pers. E/ neliecina par šo personu labu reputāciju. Piemēram, pētnieciskās žurnālistikas organizācijas „Re:Baltica" 2012.gada 4.oktobra publikācijā norādīts uz minēto personu nominālu iesaistīšanos daudzu ārvalstīs dibinātu komercsabiedrību vadībā, šo sabiedrību patiesajiem īpašniekiem un labuma guvējiem paliekot slēptiem, un turpmāko šo ārvalstīs dibinātu komercsabiedrību iesaistīšanos apšaubāmās darbībās.

Ziņas par *Rockwell* dibinātājiem - *Ireland* un *Milltown* - atrodamas arī citās administratīvo tiesu izskatītajās lietās. Piemēram, administratīvajā lietā Nr.A420530012 *Ireland* un *Milltown* figurē arī kā ārvalsts komercsabiedrības „Luxline Transit LPP" dibinātājas, tikai šajā gadījumā /pers. D/ vārds atrodams kā *Milltown* pārstāvim, bet *Ireland* vārdā darbojies /pers. F/ - persona, kuras reputācija tāpat ir stipri apšaubāma (*skat. iepriekš norādīto avotu*). Arī faktiskie apstākļi minētajā lietā ir līdzīgi izskatāmajai lietai - „Luxline Transit LPP" pārskaitījusi kādai privātpersonai ievērojamu naudas summu, ko Dienests atzinis par apliekamu ar IIN. Būdams minētajā lietā nopratināts kā liecinieks, /pers. D/ paskaidrojis, ka darbojies starptautiskā uzņēmumā „IOS" („International Overseas Services") uz līguma pamata un viņa pienākumos ietilpis būt par „nomināldirektoru" vairākos uzņēmumos. Nekādu saimniecisko darbību tajos neveica, viņa funkcijas aprobežojās ar uzņēmumu pirmreizējo reģistrāciju, viņš arī parakstīja dokumentus, ko viņam deva „IOS" sekretāre vai kurjers. Iespējams, parakstījis arī kādu pilnvaru, taču dokumentus, kas saistīti tieši ar uzņēmumu saimniecisko darbību, nav ne sastādījis, ne parakstījis (*skat. Administratīvās apgabaltiesas 2015.gada 29.maija sprieduma lietā Nr. A420530012 15.punktu*).

[4.11] Arī /pers. B/ savā paskaidrojumā nav sniedzis ziņas, kas palīdzētu saprast, kā *Rockwell* ieguva līdzekļus, ko pārskaitīja pieteicējam, un kādu iemeslu dēļ tas neuzrādās *Rockwell* darbības pārskatos. /pers. B/ nav arī sniedzis vispārīgu informāciju par *Rockwell* un tās darbības jomu, kas viņam būtu jāzina, vismaz divus gadus esot tās pilnvarotajam pārstāvim, tāpat arī nav skaidrs, kā /pers. B/ kļuva par *Rockwell* pilnvaroto pārstāvi un vēlāk - tās cesionāru.

Tiesa pieļauj iespēju, ka tieši nevēlēšanās atbildēt uz šādiem iespējamiem jautājumiem ir bijusi par iemeslu tam, ka /pers. B/ pēc tiesas izsaukuma neieradās, savukārt viņa parakstītais paskaidrojums tiesas ieskatā vērtējams kā pieteicēja argumentācijai šajā lietā pielāgots teksts, kura saturam kopumā tiesa nepiešķir ticamību.

[4.12] Izvērtējot visus iepriekš minētos apstākļus to kopsakarā, tiesa secina, ka pieteicējs nav atklājis šā darījuma patieso nozīmi, tajā pašā laikā tiesai nav šaubu, ka, saņemot naudas pārskaitījumus no *Rockwell,* pieteicējam šā darījuma patiesā nozīme ir bijusi zināma. Vienlaikus tiesa ir guvusi pārliecību, ka šis darījums nav bijis aizdevums pēc tā patiesās nozīmes (šādam tiesas vērtējumam ir nozīme tikai no publisko (nodokļu) tiesību viedokļa, nevis civiltiesiskā

kontekstā). Tāpat tiesai nav pamata uzskatīt, ka no *Rockwell* saņemtie līdzekļi atbilst kādam no ienākumu veidiem, kas nav apliekami ar IIN. Tiesas ieskatā šādu secinājumu nevar mainīt arī apstāklis, ka no *Rockwell* saņemtajai naudas summai identiska summa ir tikusi pārskaitīta personai, kura uzdevusies par *Rockwell* cesionāru.

Līdz ar to tiesa atzīst par pareizu Dienesta secinājumu, ka pieteicēja 2010.gadā no *Rockwell* saņemtie naudas līdzekļi 390 000 *euro* apmērā ir apliekami ar IIN.

[4.13] Tiesa konstatē, ka saskaņā ar kredītiestādes konta pārskatā norādīto informāciju *Huntingdon* 2010.gada 8.janvārī ieskaitījusi pieteicēja norēķinu kontā 3000 *euro,* maksājuma uzdevumā norādot: „saskaņā ar aizdevuma līgumu." Pieteicējs, atbildot uz iepriekš 2013.gada 8.februārī notikušās audita sarunas laikā uzdoto jautājumu, 2013.gada 26.februārī rakstiski paskaidrojis, ka *Huntingdon* maksājums veikts saskaņā ar aizdevuma līgumu, bet līgums par minēto darījumu pieteicējam nav saglabājies. Pieteicējs par minēto darījumu nav sniedzis sīkāku informāciju nedz turpmāk administratīvā procesa laikā iestādē, nedz arī tiesvedības laikā.

Tiesas ieskatā tieši pieteicēja pienākums ir bijis sniegt tādas ziņas un pierādījumus, kas apliecinātu, ka pieteicējs tiešām ir saņēmis aizdevumu, no kā izrietētu, ka saņemtie līdzekļi nav atzīstami par apliekamiem ar IIN.

Izskatāmajā gadījumā pieteicējs nav papūlējies pat tik daudz, lai sniegtu vispārīgu informāciju par minēto darījumu, proti, ar kuru personu bija panākta vienošanās, ar kādiem nosacījumiem, kādiem mērķiem bijis paredzēts aizdevums utt. Tāpat tiesas rīcībā nav pat vispārīgas informācijas par sabiedrību *Huntingdon*, kas ļautu veikt tālāku izvērtējumu (piemēram, ja *Huntingdon* būtu zināms kā mikrokreditēšanas uzņēmums, nebūtu šaubu par šā darījuma būtību).

Tiesa uzskata, ka ar personas apgalvojumu par aizdevuma saņemšanu un atbilstošu norādi bankas maksājuma uzdevumā nav pietiekami, lai atzītu, ka saņemtie naudas līdzekļi ir tiešām bijis aizdevums. Šāda prezumpcija pavērtu pārāk plašas iespējas personu negodprātīgai rīcībai saistībā ar apliekamo ienākumu slēpšanu nodokļu administrācijas intereses gadījumā. Citiem vārdiem, persona bez bažām varētu lūgt citai personai, ieskaitot viņas norēķinu kontā kādus līdzekļus, piemēram, atlīdzību par kādu darbu u.tml., norādīt maksājuma uzdevumā kā pamatojumu - „aizdevums", neuztraucoties par to, ka šie pārskaitītie līdzekļi no Dienesta puses vēlāk varētu tikt atzīti par apliekamiem ar IIN.

Līdz ar to tiesas ieskatā pieteicēja darījuma apstākļu pamatojuma faktiskais trūkums ir pats par sevi pietiekams, lai Dienests apšaubītu, ka pieteicējs no *Huntingdon* nav saņēmis aizdevumu.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst par pareizu Dienesta secinājumu, ka pieteicēja 2010.gadā no *Huntingdon* saņemtie naudas līdzekļi 3000 *euro* apmērā ir apliekami ar IIN.

[4.14] Attiecībā par strīdu par izdevumiem par atsavinātajā dzīvoklī veiktajiem iekšējiem celtniecības apdares darbiem Dienesta neatzītajiem izdevumiem 8854,49 Ls apmērā tiesa konstatē, ka minētā summa ir ņemama vērā, rēķinot ienākumus par nekustamā īpašuma atsavināšanu.

Līdz ar to Lēmums ir atceļams daļā, ar kuru dienests aprēķināja pieteicējam ar IIN apliekamo ienākumu no nekustamā īpašuma atsavināšanas 1438 Ls apmērā par 2011.gada aprīlī un noteica nomaksai budžetā IIN 215,70 Ls, kā arī saistībā ar to noteica arī soda naudu 64,71 Ls un nokavējuma naudu 58,24 Ls apmērā.

[5] Pieteicējs pārsūdzēja pirmās instances tiesas spriedumu daļā, ar kuru noraidīts pieteikums. Apelācijas sūdzībā norādīts turpmāk minētais.

[5.1] Pieteicējs uzskata, ka tiesa nepamatoti atzinusi, ka naudas līdzekļi, kurus 2010.gadā pieteicēja bankas kontā ieskaitīja kompānija *Rockwell,* ir atzīstami par tādiem, kas apliekami ar IIN.

Pieteicējs kategoriski nepiekrīt tiesas spriedumā norādītajam, ka pieteicējs nav iesniedzis lietā pierādījumus, kas apliecinātu, ka 2010.gadā no kompānijas *Rockwell* saņemtie naudas līdzekļi nav apliekami ar IIN. Lietas materiālos atrodas virkne rakstveida pierādījumu, kas apliecina gan pieteicēja, gan /pers. B/ paskaidrojumos minēto. Pieteicējam nav saprotams, kādus vēl pierādījumus viņš varētu iesniegt, lai pierādītu, ka no kompānijas *Rockwell* saņemtie naudas līdzekļi nav apliekami ar IIN. Pieteicējs ir godprātīgi pildījis Administratīvā procesa likuma 150.panta trešajā daļā noteikto pienākumu un ir iesniedzis gan Dienestam, gan tiesai rakstveida pierādījumus, kas objektīvi varētu būt viņa rīcībā.

Pieteicējs uzskata, ka saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 150.panta pirmo daļu šobrīd tieši Dienestam būtu jāpierāda, ka naudas līdzekļi, kurus pieteicējs saņēmis no kompānijas *Rockwell*, ir apliekami ar IIN.

Arī tiesa lietas izskatīšanas gaitā nav guvusi pierādījumus, kas atspēkotu pieteicēja iesniegtos pierādījumus. Apstāklis, ka tiesai, izmantojot savas likumā noteiktās tiesības, nav izdevies iegūt informāciju vai nopratināt uz tiesu izsauktos lieciniekus, nevar tikt atzīts par pietiekamu iemeslu, lai atzītu pieteicēja iesniegtos rakstveida pierādījumus par nederīgiem.

Fakts, ka tiesai nav zināmi apstākļi, kādos ticis sastādīts /pers. B/ parakstītā paskaidrojuma saturs, nevar būt pietiekams pamats, lai apšaubītu paskaidrojumā minēto faktu ticamību, ņemot vērā arī to, ka paskaidrojumā minēto apliecina virkne citu lietas materiālos esošo rakstveida pierādījumu.

Pieteicējs arī nevar piekrist tiesas norādei, ka no kompānijas *Rockwell* saņemtos naudas līdzekļus būtu pamats uzskatīt par pieteicēja ienākumiem arī tā iemesla dēļ, ka lietas materiālos nav nekādu norāžu par šo naudas līdzekļu izcelsmi. Tiesa savā spriedumā nav norādījusi nevienu tiesību normu, uz kuru tā balstītu savu spriedumu noraidītajā daļā. Līdz ar to tiesa pēc būtības nav ievērojusi Administratīvā procesa likuma 247.panta pirmo daļu.

[5.2] Ņemot vērā, ka aizdevuma līgums ir reāllīgums, kurš nodibinās nevis ar līguma parakstīšanu, bet gan ar naudas vai lietas nodošanu, tad ir uzskatāms, ka aizdevums starp pieteicēju un kompāniju *Huntingdon* ir ticis nodibināts naudas izsniegšanas brīdī. Pat neesot rakstveidā noslēgtam aizdevuma līgumam, no kompānijas *Huntingdon* saņemtais

aizdevums pieteicējam tik un tā būtu jāatdod ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no attiecīgā pieprasījuma saņemšanas brīža.

[6] Dienests iesniegto apelācijas sūdzību, ņemot vērā lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, uzskata par nepamatotu un lūdz pieteikumu noraidīt.

[7] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Administratīvā procesa likuma 302.panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.

Ņemot vērā pieteicēja iesniegtās apelācijas sūdzības saturu, lietā ir izšķirams strīds, vai pieteicēja saņemtie naudas līdzekļi no *Rockwell* un *Huntingdon* ir atzīstami par tādiem, kas apliekami ar IIN.

Pirmās instances tiesas spriedums daļā, ar kuru atcelts Lēmums par pieteicējam papildus aprēķināto IIN 215,70 Ls apmērā, soda naudu 64,71 Ls un nokavējuma naudu 58,24 Ls apmērā, nav pārsūdzēts un ir stājies spēkā.

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, kā arī izvērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu kopsakarā ar lietas dalībnieku sniegtajiem viedokļiem, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Administratīvā rajona tiesa spriedumā ir izvērtējusi visus būtiskos lietas apstākļus un procesa dalībnieku argumentus. Apgabaltiesa atzīst, ka lietā esošie pierādījumi ir novērtēti pareizi, spriedumā norādītie secinājumi atbilst lietā konstatētajiem apstākļiem un lietā esošajiem pierādījumiem.

Ņemot vērā, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai tā pārsūdzētajā daļā un atkārtoti izvērstāku argumentu izklāstu nenorāda.

[10] Pārbaudot apelācijas sūdzības argumentus, apgabaltiesa konstatē, ka pieteicējs nav tajā norādījis uz lietas izspriešanai nozīmīgiem apstākļiem, kā arī nav iesniedzis kādus jaunus pierādījumus, kas nebūtu jau pārbaudīti pirmās instances tiesā un kas ļautu apšaubīt pirmās instances tiesas izdarīto secinājumu pamatotību.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums tā pārsūdzētajā daļā ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2013.gada 6.jūnija lēmuma Nr.22.10/L-14389 atcelšanu tā pārsūdzētajā daļā.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnesis referents K.Berķis

Tiesneši M.Birzgalis

L.Paegļkalna